

Prenumerata wynosi:

we Lwowie:

miesięcznie 2 korony; — za
dwurazową dostawę do domu
dopłaca się 60 halerzy;

na prowincji:

z jednorazową z dwurazową
przesyłką przesyłką
rocznie . . . 30 K — h 36 K — h
kwartalnie 7 „ 50 „ 9 „ — „
miesięcznie 2 „ 50 „ 3 „ — „
W Niemczech mies. 3 M. 50 fen.
W innych krajach mies. 4 Fr.

Rękopisów Red. nie zwraca.

Adres: „DZIENNIK POLSKI“ —
Lwów, pl. Marjacki 1. 7.
Telefonu nr. 151.

Wydanie popołudniowe.

DZIENNIK POLSKI

wychodzi 2 razy dziennie.

Ogłoszenia:

Za jeden wiersz petitowy albo
jego miejsce 20 halerzy.Za jeden wiersz petitowy w ru-
bryce *Nadstane* 40 halerzy.Drobne ogłoszenia po 3 halerze
za słowo. Najmniejsze ogło-
szenia 30 halerzy.Doniesienia o ślubach, zaręczy-
nach i inne prywatne komuni-
katy po *Kronice* za jeden wiersz
petitowy 60 halerzy.

Numer pojedynczy:

we Lwowie | na prowincji
poranny . . . 3 hal. | 10 hal.
popołudniowy 4 hal. | 5 hal.

Właściciele i redaktorowie: DR. K. OSTASZEWSKI-BARAŃSKI i MIECZYSLAW SCHMITT.

Wielki jubileusz korpusów
wakacyjnych.

Lwów 15 czerwca.

W r. b. upływa 15 lat od chwili założenia korpusów wakacyjnych, jednej z najszacowniejszych instytucji w kraju naszym. Korpusy wakacyjne to specjalność lwowska. Instytucji takiej nie znajdzie tak prędko nawet w najbardziej ucywilizowanych państwach Zachodu. Myśl pierwszą do stworzenia korpusów wakacyjnych dał dr. Józef Zuliński. Założył je w r. 1889 lwowski oddział Towarzystwa pedagogicznego. Początkowo stał na czele instytucji dr. G. Roszkowski, profesor uniwersytetu i dr. Zdzisław Marchwicki, który nie tylko moralnie wspierał korpusy, ale i finansowe założył pod nie podwaliny. Obecnie steruje nią wiceprezydent Michalski. — W pierwszych latach swojego istnienia budziły u nas korpusy wielki zapał; z biegiem lat żyły się ze społeczeństwem tak dalece, że dziś mało kto zwraca na nie uwagę, stały się bowiem tak powszechne, jak powszedni jest chleb codzienny. Był zawdzięczają wyłącznie reprezentacji miasta Lwowa. Nigdy też nie odzywała się instytucja ta do ofiarności publicznej, z wyjątkiem kilku festynów, które w pierwszych latach urządziła.

Pędząc życie regularne, bez tej tak dzisiaj wybujałej reklamy dziennikarskiej, w której lada nic nieznaczący czyn, podnosi się do rozmiarów czynu epokowego, — dodatkiem swem działaniem na polu higieny młodzieży szkolnej, — stały się korpusy nieocenionym dobrodziejstwem Lwowa, ochraniając młodzież, pozostającą podczas wakacji w mieście, nie tylko przed zgubnym wpływem ulicy, ale w większym jeszcze stopniu przed zguonym wpływem powiatu miejskiego, — dając młodzieży sposobność półletniego odpoczynku ruchowego na świeżym powietrzu zamiejskich łąk, pól i lasów.

Ruch agitacyjny, — jaki dziś widzimy w stolicy za gramy i zabawami na wolaem powietrzu, — który uważają niektórzy, jako nowy kierunek wychowawczy młodzieży naszej, to powtórzenie tylko ruchu, jaki już przed 15-tu laty korpusy wakacyjne u nas rozpoczęły. Wszak pamięcią łatwo sięgnąć w owe niedawne czasy, kiedy to kilkudziesięciotysięczne tłumy publiczności aplaudując nowemu kierunkowi, towarzyszyły pierwszej wycieczce korpusów, lub zalegały Zamek wysoki w czasie festynów na dochód korpusów. — Wszak pamiętamy owe wspaniałe pochody korpusów przez miasto, w których tysiące młodzieży, i chłopcy i dziewczęta brały udział. Bywały i takie pochody, w których widzieliśmy zorganizowane formalne armie: piechotę, konnicę, artylerję i oddziały lazaretowe.

Cały Lwów zalegał wówczas ulice, cieszył się i bawił tym widokiem, cały Lwów zachwycał się tą instytucją.

Lat piętnaście minęło od owych chwil żywszego tętna, lat 15 wytrwale pracowała instytucja korpusów wakacyjnych — garnąc w cichości nie dziesiątki, ale tysiące młodzieży pod swoje sztandary.

Dzisiaj przypomina się ona mieszkańcom Lwowa jubileuszem, przypomina swoją działalnością i żąda obowiązkowego złożenia haraczku w formie wstępu na festyn.

† Wacław Władysław Tomek.

W poniedziałek zmarł nestor uczonych czeskich, ostatni z tych, którzy pracowali nad odrodzeniem Czech: W. W. Tomek. Przed kilkunastu jeszcze dniami, mianowicie dnia 31 marca b. r. obchodził 88 rocznicę urodzin.

Było to — pisze *Politik* — rzeczywiście szczęśliwe życie, które w swojej pracowni przy ulicy Czarnej wiódł ów uczony, a któremu śmierć położyła kres w drugi dzień Zielonych Świąt. Syn ubogich mieszczan, urodził się W. W. Tomek dnia 31 maja 1818 r. w Królowym Hradcu, a jako 15-letni młodzieniec przybył w r. 1833 do Pragi, ażeby tam ukończyć tak zwaną filozofję, czyli dziesięć VII i VIII klasę gimnazjalną. Zapisał się następnie na wydział prawniczy, chcąc zapewnić sobie byt jako urzędnik państwowy, ażeby tem spokojniej oddać się ulubionym badaniom historycznym. Już jako 19-letni słuchacz uniwersytetu praskiego napisał kilka rozprawek historycznych, które nie przeszły bez zwrócenia na siebie uwagi. Musiał atoli pracować także na utrzymanie i podobnie jak Palacky zarabiał na życie lekcjami.

Ukończywszy nauki, poszedł za radą brata swojego Józefa i podał się o posadę praktykanta przy urzędzie kameralnym we Lwowie. Już miał opuścić Pragę, ażeby się z rodziną pożegnać w Królowym Hradcu, a następnie wyjechać do Lwowa, gdy w lipcu 1839 r., za pośrednictwem Stulca, który właśnie ukończył teologię, otrzymał posadę nauczyciela domowego u Franciszka Palackiego. Uczył naówczas 9-letniego syna Palackiego, Jana, późniejszego profesora uniwersytetu, a następnie córkę Marię, później żonę F. L. Riegera.

Palacky polecił Tomka burmistrzowi miasta Pragi, radcy sądu apelacyjnego Müllero- wi, który szukał kogoś, coby się mógł podjąć napisania historii Pragi. Również Palacky polecił Tomka rektorowi uniwersytetu w Pradze, gdy z powodu jubileuszu 500 rocznicy założenia tamtejszego uniwersytetu, senat miał wydać jego historję. Dziejom Pragi poświęcił się Tomek z zapałem i stworzył rzeczywiście pomnikowe dzieło. Pierwsze tomy ukazywały się w znacznych przerwach czasu, trzeba bowiem było uporządkować z mrówczą pracą olbrzymi materiał.

Przez 38 lat, a mianowicie od r. 1850 do 1888, był Tomek profesorem austriackiej historii na wydziale filozoficznym uniwersytetu, naówczas niemieckiego, w Pradze. Obok historii miasta Pragi, napisał także historję Czech i kilka monografij, pomiędzy niemi o Żyżce. Mimo zajęć naukowych, którym się namiętnie oddawał, pracował Tomek w licznych stowarzyszeniach, a przez 30 lat był radcą Pragi i zawsze przychodził na posiedzenia rady miejskiej.

Ś. p. Tomek zachorował już w marcu ubiegłego roku i poddać się musiał operacji, której szczęśliwie dokonał docent uniwersytetu czeskiego w Pradze, dr. Jedliczka. Tomek odzyskał zdrowie, ale na krótko, w bieżącym bowiem roku ukazała się potrzeba drugiej operacji, której atoli dr. Jedliczka nie chciał się podjąć ze względu na sędziwy wiek pacjenta. W ostatnich czasach ulegał zmarły uczony kilkakrotnym porażeniom. Ale

pomimo to silny organizm jego zdołał prze-
módtz następstwa choroby na czas dłuższy.
Tomek wierzył, że odzyska zupełnie zdrowie
i do ostatniej chwili pracował nad swojemi
„Pamiętnikami“, których część ukazała się
drukami. Umarł w poniedziałek o godzinie
2 popołudniu bez przedśmiertnej walki, jak
gdyby usypiał.

W życiu politycznym brał Tomek również
żywy udział. W roku 1848 należał do parla-
mentu, w latach 1861 do 1868 był posłem
do sejmu czeskiego — w roku 1890 został
wybrany ponownie do sejmu przez miasto
Pragę, aż wreszcie powołany został do Izby
wyższej. Około założenia uniwersytetu cze-
skiego w Pradze w r. 1882 położył znaczne
zasługi i był pierwszym jego rektorem.

Sobór ziemski.

Z Petersburga donoszą do *Czasu*, że dnia
8 bm. rada ministrów rozpoczęła szereg po-
siedzeń, celem rozpoznania projektów Bu-
tygina o przedstawicielstwie narodowym. —
Pierwsze posiedzenie odbyło się w nastroju
niezwykle uroczystym i podniosłym. Wszyscy
byli przejęci znaczeniem i powagą chwili. Po-
siedzenie trwało 3 i pół godziny. Projekt przy-
jęto wogóle z uznaniem. Do tej pory odczy-
tano pierwszych 25 paragrafów, które przy-
jęto bez istotnych zmian, z nieznaczniemi tyl-
ko poprawkami w redakcji tekstu. Uznania ze
strony większości rady doznała idea zasady
wyborczej. Skład rady ministrów, która roz-
waża projekt Butygina o reprezentacji naro-
dowej, jest następujący: Stosownie do ustawy
rady ministrów, posiedzenie jej odbywają się
pod przewodnictwem cesarza lub jego za-
stępcy, którym jest obecnie prezes departa-
mentu ekonomij państwowej, sekretarz stanu
Solski. Członkami rady ministrów są obecnie:
w. ks. Aleksander Michałowicz, prezes de-
partamentu praw rady państwa sekretarz sta-
nu Frisz, prezes komitetu ministrów Witte,
minister dworu ces. i domenów bar. Frederiks,
minister spraw wewnętrznych Butygin,
minister spraw zagranicznych hr. Lamson,
minister wojny generał-adjutant Awelan, nad-
prokurator Synodu Pobiedonoscew, sekretarz
państwa Uexkull von Gildenbandt, kontrolor
państwa generał piechoty Łobko i zarządza-
jący sprawami komitetu ministrów bar. Nolde.
— *Rosyjskie Słowo* donosi, że posiedzenia
rady narodowej będą jawne, ale nie publicz-
ne. Na posiedzenia będą dopuszczani tylko
przedstawiciele prasy.

Pod naciskiem opinij publicznej rząd po-
zornie przynajmniej porzucił też wypróbowaną
politykę zwlekania. Posiedzenia w komisji
Butygina, obradującej nad sprawami przyszłego
soboru, odbywają się niemal codziennie.
Zakończenie tych obrad przewidziane jest na
24 bm. Podług urzędowej wersji sobór po-
winien zebrać się w jesieni. Co się tyczy
sposobu wyborów, komisja wypowiedziała
się za projektem z roku 1864, przewidującym
podział wyborców na 3 kategorie: właścicieli
większych obszarów ziemskich, ludność miej-
ską i włościan. Włościanom wolno będzie
wybierać posłów z pośród miejscowych wła-
ścicieli ziemskich.

W Petersburgu krąży wersja, iż miejsce
po Trepowie, który obecnie zajęty jest zor-
ganizowaniem osobnego departamentu policji,

stanowisko general-gubernatora objąć ma byłby naczelnik miasta general-adjutant Kleigels. Potwierdza się przypuszczenie, iż rząd przyznając z jednej strony ludności pewne swobody, z drugiej strony władzę swą wzmocnić chce systemem policyjnym.

Wojna Japonii z Rosją

(Telegr. „Dzien. Polsk.“).

Kontrabanda wojenna.

Londyn. Nadeszła tu z Singapore wiadomość, że okręt angielski „St. Kilda“ został przez kłazownik rosyjski „Dniepr“ zatrzymany, gdyż wiozł ryż, bawełnę itp. Trzynastu Europejczyków i kapitan statku zatrzymani zostali na pokładzie „Dniepru“.

Straty japońskie.

Londyn. Do *Daily Telegraph* donoszą z Tokio: Ogólne straty Japończyków we wszystkich dotychczasowych bitwach morskich podczas całej wojny wynoszą: w zabitych 221 oficerów, 1.782 żołnierzy; w rannych 180 oficerów, 14.997 żołnierzy.

Wiedeń. Jak z Londynu biuro korespondencyjne w uzupełnieniu depechy *Daily Telegraphu* dowiaduje się, straty japońskie w bitwach morskich, podane na końcu depechy nie wynoszą 14.997 żołnierzy rannych, lecz 1.497.

Kłopoty finansowe Rosji.

Berlin. (Tel. wł.). Z Petersburga telegrafują do *Berl. Tageblattu*, że rząd rosyjski zbiera daty co do majątków klasztornych. Widocznie chce je zabrać dla siebie. *Nowoje Wremju* twierdzi, że rząd rosyjski wydał już wszystkie pieniądze, które dostał w ostatniej pożyczce zaciągniętej w Niemczech.

Z Mandżurji.

Londyn. *Daily Mail* donosi z Tokio, że jej korespondent — według autentycznych informacji — zaprzecza wprawdzie wiadomości, jakoby Leniewicz był zupełnie otoczony, stwierdza przecie, że Japończycy już tworzą pierścien, który ma zupełnie otoczyć i zdusić armię rosyjską. W tych dniach należy spodziewać się wielkiej bitwy rozstrzygającej o losach dalszej kampanji w Mandżurji.

Rokowania pokojowe.

Berlin. (Tel. wł.). Do *Post* telegrafują z Petersburga, że w Carskiem Siole stronnictwo wojenne poniosło porażkę wskutek wpływów carowej Aleksandry i w. ks. Michała Aleksandrowicza. Jedynie w. ks. Włodzimierz sprzeciwia się zawarciu pokoju, ale smutny stan finansów Rosji zmusza ją do tego.

Waszyngton. (Biuro Reutersa). Urzędowo oświadczają, że rządy rosyjski i japoński biorą pod rozwagę jako miejsce zebrania się pełnomocników obu stron: Waszyngton, Hagę albo Genewę.

Petersburg. (Tel. wł.). Wobec redaktora *Słowa Witte* oświadczył, że Rosję do podjęcia rokowań pokojowych zmuszają oplakane stosunki wewnętrzne. Gdyby nie one, Rosja mogłaby jeszcze i 5 lat prowadzić wojnę.

Londyn. (Tel. wł.). Z Waszyngtonu donoszą, że Japończycy odrzucili propozycję zawieszenia broni, dodając, iż uchwała o zawieszeniu broni zapaść może dopiero na konferencji pokojowej. Prasa japońska domaga się, aby wojska japońskie, nie zważając na nic, prowadziły nadal operacje wojenne, póki nie rozpoczną się rokowania pokojowe. Niektóre dzienniki żądają, aby nawet podczas rokowań pokojowych kroki wojenne trwały póty, póki pokój nie będzie zawarty.

Saigon. Kłazownik rosyjski „Kuban“ przybył wczoraj do przylądka St. Jaques. Gubernator kochinchiński wysłał tam natychmiast francuski okręt wojenny celem przestrzegania neutralności.

Wyruszyło stąd 28 okrętów węglowych, a 30 ma jeszcze wyruszyć.

Nagasaki. Rosyjski okręt szpitalny „Kostroma“, który Japończycy zabrali i przyholowali do Saseho, podejrzewając go, że

brał czynny udział w bitwie w cieśninie koreańskiej, został wczoraj wypuszczony i odplynął do Szangaju.

Sprawa rosyjskiego okrętu szpitalnego „Orel“ została przekazana do rozstrzygnięcia trybunałowi morskemu w Saseho.

Z caratu.

(Telegramy „Dziennika Polskiego“).

Car w Peterhofie.

Petersburg. (Tel. wł.) W tych dniach car przenosi się do Peterhofu. Dzień jest trzymany w tajemnicy. W Peterhofie i okolicy policja bada wszystkie osoby, przeziera paszporty, a podejrzane osoby wydalą.

Reprezentacja ludowa.

Petersburg. (Pet. ag. tel.). Minister skarbu przyjął reprezentantów handlu i przemysłu, którzy złożyli deklarację w sprawie wykonania ukazu cara z 18 lutego, co do reprezentacji ludowej. Jednemu z delegatów oświadczył pewien książę z polecenia cara, iż monarsze bardzo zależy na szybkim wykonaniu ukazu. Ukaz jest obecnie przedmiotem rozważania w Komitecie ministrów, który ma rozkaz, by jak najprędzej wypracował i przedłożył carowi rozporządzenia wykonawcze.

Paryż. *Eclair* dowiaduje się w Petersburgu, że wczoraj odbyła się nadzwyczajna narada ministerjalna, która przyjęła ostatecznie wypracowany jeszcze w marcu program liberalny.

Z Królestwa.

(Telegramy *Dziennika Polskiego*).

Strejk subjektów żydowskich.

Warszawa. (Tel. pryw.). Zastrejkwali tu subjekci żydowskich sklepów galanteryjnych; żądają skrócenia dnia roboczego z 13 godzin na 9, podwyższenia płac o 25-40 procent, dwutygodniowych urlopów w lecie zniesienia bezpłatnej praktyki. Niektórzy kupcy przyjęli już te warunki.

Petersburg. (Tel. pryw.). Ces. Akademia nauk wydelegowała na czas letnich miesięcy do Królestwa Polskiego zn. prof. uniwersytetu moskiewskiego Wiktora Porzezińskiego celem studjów nad polską gwarą ludową.

Rada państwa.

(Telegr. „Dzien. Polsk.“)

Posiedzenie izby posejskiej.

Interpelacje i wnioski.

Wiedeń. Na początku dzisiejszego posiedzenia odczytano interpelacje i wnioski, między innymi wniosek p. Olszewskiego, Bojki i tow. w sprawie zwalczania choroby, zwanej „lamikost“, występującej u zwierząt w Galicji; interpelację p. Bergera do ministra skarbu w sprawie rozdziału czystego zysku z loterii państwowej; mianowicie interpelant wskazuje na to, że według doniesień dzienników czysty ten zysk rozdziela się także między zakłady „kterykalne“ i nienieemieckie instytucje; interpelację p. Schönerera do prezydenta ministrów z zapytaniem, czy rząd już przedsięwziął jakieś kroki przedwstępne dla utrzymania zbrojności monarchji ze względu na zamierzony przez Węgry rozdział armji; w końcu interpelację p. Breitera w sprawie niesankcjonowania uchwalonej przez Sejm galicyjski ustawy o popieraniu opłaty gminnej za piwo przez gminę m. Bóbrki.

Odpowiedzi na interpelacje.

Z kolei odpowiadali na interpelacje ministrowie Vrba, dr. Coseł, Schömalch i dr. Klein.

Kierownik ministerstwa sprawiedliwości dr. Klein odpowiedział między innymi na interpelację p. Daszyńskiego w sprawie obchodzenia się z osobami pozostającymi w areszcie śledczym. W skazał na §§. 183—189 u. kar., jakoteż na §. 29 przepisów wykonawczych, które normują sposób obchodzenia się z temi osobami. Zresztą mowca w

instrukcji do naczelników sądów przypominał przepisy tego §. 29, celem uniknięcia mylnych interpretacji.

Minister skarbu odpowiedział na interpelację p. Breitera co do przyczyn waiesienia podań o emeryturę radców dworu w dyrekcji skarbu we Lwowie Zubrzyckiego i Kaspryszaka.

Ustawa o kongruu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, tj. do dalszej dyskusji nad kongruu. Przemawiali pp.: Prażak, Baumgartner i Schachinger.

Po Schachingerze przemawiał poseł Tawczar. Mowca wyraził ubolewanie, że rząd, który tak szybko spełnia żądania klerykałów, przedkładając ustawę o kongruach, nie ma pieniędzy na kulturalne żądania Słoweńców. Nauczyciele ludowi w Krainie o wiele gorzej są sytuowani, aniżeli kler, który agituje i uprawia politykę z ambon i wpływa na lud, aby w testamentach robiono zapisy na kościół. Jako członek wolnomysłnego stronnictwa oświadcza mowca, iż nie może głosować za ustawą.

Poseł Steiner polemizował z poprzednim mowcą i z wczorajszymi wywodami Schuhmeiera. Mowca twierdził, że żaden dotąd przeciwnik Kościoła nie zdefiniował pojęcia klerykalizmu. Według jego zapatrywań, „klerykalizm“ jest to hasło rzucone przez wolnomularzy w lud, by odwracać go od kościoła.

Dalej odparł poseł Steiner zarzut, jakoby jego stronnictwo było nieprzychylnie szkolnictwu i oświadczył, że stronnictwo chrześcijańsko-społeczne, uznając wielki moralny i duchowy wpływ Kościoła i oceniając w pełni znaczenie wychowania religijnego młodzieży, domaga się odpowiedniego uwzględnienia religji w nauce, a tem samem zapewnienia materialnego bytu niższego kleru.

Podczas mowy Steinera przerywał mowcy kilkakrotnie Schönerer, którego prezydent nawoływał do porządku.

Ks. Pastor zaprotestował przedewszystkiem przeciw temu, iż p. Schuhmeier odczytał wczoraj w Izbie list pasterski arcybiskupa Katschthaler'a i wydrwiwał go. Mowca użala się, że prezydent Izby nie znalazł ani słowa potępienia dla takiego postępowania owego pośta.

Pp. Daszyński i Schuhmeier przerywają mowcy.

Ks. Pastor w gorący sposób przemawia za poprawą materialnego położenia kleru, przedstawia jego oplakaną dolę, zaznaczając, iż dla duchowieństwa niema żadnego awansu ani zaopatrzenia na starość. Mowca domaga się lepszej dotacji dla grecko-katolickiego duchowieństwa i zaopatrzenia wdów i sierót po grecko-katolickich księżach.

Poszczególne postanowienia projektu ustawy muszą być koniecznie zmienione, zwłaszcza postanowienie, iż ustawa dopiero w r. 1912 ma wejść w życie. (Oklaski na ławach polskich posłów).

Posiedzenie trwa dalej.

Z klubów niemieckich.

Wiedeń. Niemiecka partja ludowa zajmowała się dziś sprawą kongruu. Uchwała nie zapadła. Mowcy wskazywali na to, że ustawa przedłożona przez rząd, nie jest ani prawnie, ani finansowo uzasadniona.

Z komisji.

Wiedeń. Komisja ekonomiczna Izby posłów na dzisiejszem posiedzeniu przyjęła do wiadomości sprawozdanie subkomitetu o pracach przedwstępnych do ankiety w sprawie emigracji.

Sprawa traktatu handlowego z Niemcami.

Wiedeń. (Tel. wł.). Czesi byli dziś na dwugodzinnej konferencji u br. Gautscha, który usiłował ich skłonić, aby zgodzili się na odesłanie do komisji traktatu handlowego z Niemcami bez pierwszego czytania. Popołudniu odbyła się taka konferencja z przywódcami niemieckimi, którzy przedtem odbyli między sobą naradę. Obliczają, że jeśli pójdzie wszystko po myśli br. Gautscha, to koło 5 lipca program prac parlamentu będzie wy-czerpany.

DEPESZE

telegraficzne i telefoniczne.

Sytuacja na Węgrzech.

Budapeszt. Bar. Fejervary wyjechał dziś do Wiednia.

Budapeszt. (Tel. wł.) Nowy gabinet będzie mianowany w sobotę. W piątek zbierają na naradę posłowie chorwaccy, aby uchwalić, jakie stanowisko mają zająć wobec nowego rządu.

Echo zamachu na króla Alfonsa XIII.

Paryż. Sędzia śledczy przesłuchał ponownie aresztowanego anarchistę Vallina, który zeznał, że w chwili aresztowania, nie wiedział nic o tem, że popełniony został zamach; przy aresztowaniu chciał on tylko uwolnić uwięzionych z nim towarzyszy. Vallin przyznał się, że sprowadził bomby z Hiszpanii, ale nie powiedział dokładniej skąd. Bomby miały być rzucone na króla hiszpańskiego w San Sebastian, podczas powrotu króla do Hiszpanii; człowiek aresztowany jako anarchista Ferras nie jest nim. Ferras dawno umarł, a człowiek ten ukradł mu jego papiery. Zamach paryski nie był umówiony.

Paryż. (Tel. wł.) Aresztowano tu anarchistę szwajcarskiego, nazwiskiem Frigerio, podejrzanego o udział w zamachu na króla Alfonsa.

Barcelona. Aresztowano tu anarchistę Sanromana, który, jak się wydaje, odgrywa ważną rolę w ruchu anarchistycznym.

Zgon Delyannisa.

Ateny. W kołach politycznych śmierć Delyannisa wywołała wielkie zamieszanie. Jeszcze nie jest pewnem, kto obejmie przewodnictwo partii Delyannistów. Król sprzeciwił się rozwiązaniu Izby. Morderca oświadcza, że wykonał zamach tylko z zemsty za to, że rząd zniósł domy gry, gdyż przez to popadł w nędzę.

Sprawa marokkańska.

Paryż. (Tel. wł.) Sułtan marokkański powierzył jednemu z Towarzystw niemieckich budowę portu w Tangerze. Wiadomość ta wywołała tu bardzo niemiłą sensację.

Paryż. Prezydent gabinetu Rouvier przyjął wczoraj ambasadora niemieckiego ks. Radolina i odbył z nim dłuższą konferencję.

Wiedeń. Cesarz zwiedził wczoraj wystawę botaniczną w oranżerii schönbrunskiej.

Sztokholm. Król Oskar otrzymał godność honorowego admirała angielskiej floty.

Szach perski we Lwowie.

Podobnie, jak w dniu wczorajszym, przed hotelem gromadzą się już od wczesnej godziny tłumy gawiedzi, obserwujące z wielką uwagą balkon pierwszego piętra, na którym szach zwykł się ukazywać.

Podobnie jak w dniu wczorajszym, program dzisiejszego dnia nie jest ustalony, nawet najbliższe otoczenie szacha nie wie nic o zamiarach szacha.

Dziś rano szach, wstawszy o godzinie szóstej, spożył z synem i wnukiem śniadanie, poczem załatwiwszy prywatną korespondencję, przepędził czas aż do drugiego śniadania w towarzystwie swej świąty, rozmawiając nieraz bardzo wesoło.

O godzinie pierwszej popołudniu spożył szach w towarzystwie syna i wnuka w sali jadalnej swego apartamentu śniadanie, składające się z Consomme na filiżankach, Pstrągów po polsku, Ragout de mouton, Gąsek młodych z salata, mizerją i ogórkami, Grzybków z jajem, Charlotte glacee, owoców serów itd. Podobne menu było dla świąty.

P. Al. Bieniecki, który dostarcza na stół szacha i świąty jego słodczy, ofiarował przez swą córeczkę, ubraną w bieli, młodym księżętom kosz cukrów, przybrany świeżymi kwiatami, oraz wstępami o barwach perskich.

Około godziny dwunastej w południe udali się obaj młodzi księżęta w asystencji swej świąty do pasażu Mikolascha, gdzie w

sklepie widokówek zakupili znaczną ilość kartek z widokami Lwowa, po czym powrócili do hotelu.

W specjalnie wyłożonej w łoży portjera księdze, wpisali swe nazwiska, hr. St. Badeni, marszałek kraju, pułkownik Bykowski, instruktor armji perskiej, dr. Tchorznicki prezydent apelacji, dr. Korytowski wiceprezydent dyrekcji skarbu, hr. Łoś, wiceprezydent namiestnictwa, dr. Seferowicz dyrektor poczty i telegrafów, radca dworu Wierzbicki, dyrektor kolei państwowych, dr. Korn, prokurator skarbu, dr. Hayderer prokurator państwa Michalski wiceprezydent miasta i w. i.

Po śniadaniu na specjalne polecenie szacha, udało się dwóch członków świąty, celem zrobienia zdjęć z widoków, które zwróciły uwagę szacha.

Podobnie jak wczoraj, wyjedzie szach na spacer prawdopodobnie około godziny 5 popołudniu.

Głosy publiczności.

Otrzymujemy pismo z prośbą o umieszczenie:

W *Dzienniku Polskim* był artykuł o panu Janie Colonna Walewskim.

Otóż pozwalam sobie dać wyjaśnienie, że pan Walewski poseł — nie należy do familji Walewskich Colonna. — Jest synem woźnego z salin i nazywał się przedtem Walek. Na jakiej podstawie przyjął nazwisko Walewskich... nic mi o tem nie wiadomo?

Łączę wyrazy wysokiego szacunku i poważania — sługa

Antoni Colonna Walewski
zamieszkały w Kołtowiu — poczta Sassów.

KRONIKA.

Lwów 15 czerwca.

Stan powietrza. Godzina 12 w południe: Ciepłota +20° R. Pogoda.

Wiadomości osobiste.

Dyrektor Banku kraj. radca dr. A. Zgórski, rozpoczął dziś urlop 6-tygodniowy i udał się do zakładu leczniczego dr. Lahmana pod Dreznem.

Wiadomości djecezjalne. Djecezja przemyska. 50 letni jubileusz kapłaństwa obchodził dnia 2 czerwca br. ks. Marcin Biały, kanonik honorowy kapituły przemyskiej, dziekan i proboszcz w Brzozowie, ks. Ludwik Jastrzębski, podkomorzy Ojca św., dziekan i proboszcz w Kombornii, ks. Jędrzej Karakulski, kanonik honorowy kapituły przemyskiej, dziekan i proboszcz w Krzemienicy. Przy tej sposobności ks. Jędrzej Karakulski, zamianowany został honorowym radcą i referentem konsystorza biskupiego o.l.

Z Towarzystwa dziennikarzy polskich. Na posiedzeniu wydziału, odbytem onegdaj, przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe tegorocznego balu prasu, który przyniósł funduszowi emerytalnemu Towarzystwa 5837 kor. 28 hal. Podając ten — najświetniejszy z wszystkich dotychczasowych — rezultat finansowy balu do wiadomości publicznej, Wydział Towarzystwa dziennikarzy polskich z serdeczną wdzięcznością zwraca się do wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do powodzenia tej zabawy, a w pierwszym rzędzie składa gorące podziękowanie dostojnej protektorce balu hr. Andrzejewej Potockiej i wszystkim paniom, które zajęły się rozsprzedażą biletów.

Kongres III studentów międzynarodowy, urządzony staraniem „Corda Fratres“ związku międzynarodowego studentów, odbędzie się w tym roku w czasie od 1 do 9 września w Liege, w czasie powszechnej wystawy. Bliższe dane dotyczące zniżek kolejowych, hotelowych, porządku dziennego obrad, przyjęć i t. p. ogłoszone zostaną w pierwszych dniach lipca. Komitet organizacyjny wycieczki sekcji polskiej „Corda Fratres“ ukonstytuuje się w tych dniach, na razie pisma, zapytania, wystosowywać należy na ręce p. Lechosława Marjana Wyszackiego, konsula „Corda Fratres“ gmach politechniki.

Nowa stacja telegrafu. Z dniem 16 czerwca br. otwarta zostanie w Klimkówce (powiat Sanok) przy istniejącym tam urządzeniu pocztowym stacja telegrafu z ograniczoną służbą dzienną.

Festyn korpusów wakacyjnych, odbędzie się dnia 22 ewentualnie 25 bm. na placu powystawowym. Nad programem obraduje już od dwu tygodni, złożony z 60 nauczycieli miasta Lwowa, komitet. Młodzież szkolna przygotowuje już wielką zabawę sceniczną znaną z granicą i w Warszawie pod nazwą „Król pierników“. W zabawie tej weźmie udział tysiąc działwy. Oprócz tego wejdzie w program wiele takich niespodzianek, jakich dotychczas na żadnym jeszcze nie widziano festynie. Słowem będzie to festyn, jakiego Lwów jeszcze nie widział.

Wybory ściślejsze uzupełniające do Rady miejskiej. Udział wyborców jest dziś znacznie większy niż przy wyborze ostatnim. Kurytarze zupełnie niemal puste, gdyż dzięki energicznemu zarządzeniom wicepr. Michalskiego i skrupulatnemu wykonywaniu ich przez sekretarza Zawistowskiego, hyenom wyborczym i agitatorom, pobyt na kurytarzach został prawie uniemożliwiony. Wewnątrz gmachu, agitują się sobą tylko dr. Dlamand a pomaga mu w tem kilku socjalistycznych przywódców, dla których zarządzenia p. Michalskiego widocznie zastosowania nie mają.

Do godziny 1 szej w południe, oddano ogółem 1658 głosów, a mianowicie:

w sali 1	338
„ „ 2	300
„ „ 3	227
„ „ 4	271
„ „ 5	286
„ „ 6	255

Razem 1677

Dramat lwowski w Kijowie. Jutro po południu wyjeżdża część dramatu lwowskiego do Kijowa, gdzie da szereg przedstawień polskich, na które złożą się utwory Fredry, Bliźnińskiego, Bałuckiego, Rydla i inne. Jak donoszą z Kijowa do warszawskiego *Kurjera narodowego*, tamtejsza publiczność polska oczekuje z niecierpliwością przybycia dramatu lwowskiego, a miejsca zostały już na osiem pierwszych przedstawień całkowicie wykupione.

Sprawa Walewskiego. Z Wiednia donoszą, iż członkowie komisji, wybranej celem rozpatrzenia sprawy posła Walewskiego, są zdania, że ze względu na to, iż p. Walewski został zaszuspendowany jako członek Koła polskiego, a nadto nie skorzystał z danej mu sposobności oczyszczenia się, lecz swego procesu nie doprowadził do końca, uważać go należy za nienależącego do Koła polskiego. P. Dawid Abrahamowicz, który jest przewodniczącym tej komisji, zwoła ją w tych dniach na posiedzenie.

Samobójstwo umysłowo chorego. Dziś około godziny 12 w południe znaleziono w kałuży, w parowie za cegielnią przy ul. Snopkowskiej, zwłoki młodego mężczyzny. Zwłoki te ubrane tylko w bieliznę, leżały w kałuży, obrócone twarzą do ziemi. Obok zwłok znajdowało się ubranie. Według zeznań świadków, przesłuchanych podczas dochodzeń, stwierdzono, że zmarły zowie się Stanisław N. Znano go jako umysłowo chorego. Dziś około godziny 6 rano kręcił się on jeszcze koło robotników, pracujących przy burakach, szukając sznura, celem powieszenia się. W godzinę później znaleziono go już leżącego bez życia w błocie. Zwłoki odwieziono do zakładu medycyny sądowej.

Przejechanie. Wiktor Donnersberg, ogrodnik u p. Stadtmüllera, zamieszkały przy ogrodzie za rogatką Janowską, jadąc dziś w południe ulicą Kazimierzowską, najechał na 44-letnią zarobnicę, Katarzynę Łuciową, zamieszkałą przy ulicy Kazimierzowskiej. Potracona dyszlem kobieta dostała się pod konie, które ją poważnie potraowały. Obrażenia opatrzyło pogotowie stacji ratunkowej, a następnie odwieziono Łuciową do domu.

Umysłową chorą kobietę, nieznaną z nazwiska, oddano dziś do aresztów policyjnych, za to, iż rozebrana zupełnie chodziła dziś rano o godz. 8 po ul. Karola Ludwika.

Miły synalek. Aresztem policyjnym ukarano dziś Józefa Capa, 14-letniego syna Anastazji Capowej, dozorczyń domu przy ul. Kor-

